

جمعه 4 مهر 1399 - 6 صفر 1442 - 25 سپتامبر 2020

تشکیل جلسه سازمان کنفرانس اسلامی در مورد جنگ ایران و عراق (1359 ش)

تشکیل جلسه سازمان کنفرانس اسلامی در مورد جنگ ایران و عراق (1359 ش)، وزیران خارجه کشورهای عضو سازمان سازمان کنفرانس اسلامی از نخستین روزهای جنگ ایران و عراق وارد صحنه شد. وزیران خارجه کشورهای عضو سازمان که برای شرکت در اجلاس سالانه مجمع عمومی در نیویورک بودند در تاریخ چهارم مهر 1359، به منظور بررسی جنگ ایران و عراق تشکیل جلسه دادند. برگزاری این جلسه به پیشنهاد نمایندگان اندونزی و لیبی بود که در اجلاس تصمیم گرفته شد تا کمیته‌ای به نام کمیته حسن نیت به منظور پایان دادن به جنگ تشکیل دهد. این کمیته در طول کار خود، نه بار نشست و چند بار سفر به تهران و بغداد داشت اما کار آن، در حالی که جنگ همچنان ادامه می‌یافت و شرایط جبهه‌ها به نفع جمهوری اسلامی ایران در حال تغییر بود، به جایی نرسید. اشغال بستان توسط اشغالگران بعثی در ده‌های آغازین جنگ (1359 ش)، هجوم نیروهای عراقی به خوزستان بعد از 31 شهریور 1359 از محورهای و معابر متعدد و با به کارگیری نیروهای زرهی و مکانیزه مجهز، باعث تصرف بخش‌های وسیعی از استان زرخیز خوزستان شد؛ به طوری که دشمن تا چند کیلومتری دزفول و اهواز پیشروی کرد. دشمن متجاوز در اوایل جنگ تحمیلی از طریق تنگ چزابه و جاده مرزی جفیر با بهره‌گیری از لشکر پیاده و پیاده‌انداز؛ مکانیزه به بستان حمله کرد و با اشغال بستان و 70 روستای اطراف آن عده‌ای از اهالی این شهر را شهید و به اسارت خود در آورد و جنایات بی شماری را نیز در این منطقه مرتکب گردید. در جبهه‌های میانی خوزستان، نیروهای بعثی با تصرف شهر بستان حمله خود را به منظور قطع جاده اهواز؛ دزفول ادامه داده و قسمتهای وسیعی از دشت عباس را به تصرف خود درآوردند و در پایین رودخانه کرخه متوقف و مستقر شدند. در محور جنوبی رودخانه کرخه، پس از تصرف بستان و ادامه پیشروی خود، شهر سوسنگرد را نیز به تصرف درآوردند. در شمال رود کرخه نیز با تصرف ارتفاعات الله اکبر پادگان نظامی دشت آزادگان مورد تهدید قرار گرفت، اما در جبهه میانی بستان و مناطق گسترده‌ای از استان خوزستان علی‌رغم اجرای چندین عملیات کوچک و بزرگ تا مهر ماه 60 این مناطق همچنان در تصرف دشمن بود؛ اگرچه رزمندگان اسلام قبل از فتح نهایی بستان، حملات و فداکاری‌هایی را در باز پس‌گیری این مناطق از خود نشان دادند. به عنوان مثال در تاریخ 15/10/59 نیروهای تیپ همدان و برادران سپاه مواضع سد کننده‌ای در مقابل دشمن به وجود آورده و با هجوم به آنها باعث تلاشی شدن؟ تیپ و انهدام تعداد زیادی از تانک‌های بعثیان گردیدند.

مرگ "راجر بیکن"، فیلسوف، شاعر، دانشمند و کشیش، انگلیسی (1294 م) راجر بیکن، فیلسوف و مدرس معروف انگلیسی در 11 آوریل سال 1214 م در انگلستان به دنیا آمد. او سپس در دانشگاه‌های آگسفورد انگلستان و پاریس به تحصیل و سپس تدریس پرداخت. بیکن از آن‌هاست که به عنوان کشیش به خدمت مشغول گردید. او در این زمان در زمینه علم کیمیا مطالعاتی نمود و دریافت که چگونه می‌توان باروت ساخت. موفقیت بیکن در کارهای علمی حسادت همکارانش را برانگیخت. از این رو او را به جادوگری متهم کردند و به ده سال زندان محکوم شد. بیکن در زندان، یک تقویم اصلاح شده و صحیح تهیه کرد و پس از اتمام دوران زندان، بار دیگر به کارهای علمی روی آورد. وی در این زمان دایرةالمعارف تصنیف عظیم را که شامل علوم طبیعی، منطق، فیزیک، ریاضیات، فلسفه و زبان‌شناسی بود نوشت و بار دیگر به اتهام نگارش کتب ضالّه به مدت دوازده سال به زندان افتاد. بیکن پس از آزادی از زندان، مطالعات خود را از سر گرفت و کتب متعددی نگاشت. بیکن به علوم طبیعی و تجربه و مشاهده مستقیم اهمیت می‌داد و به همین جهت او را از پیشروان روش تازه علمی شمرده‌اند. وی معتقد بود که علم، مکمل دین است نه مخالف آن. اهمیت فلسفه راجر بیکن در شمول آن بر افکار مبتکرانه و جدید نیست. زیرا وی به بسیاری از افکار خرافاتی آن زمان هم‌فکر بود؛ چون کیمیا و علم احکام نجوم اعتقاد داشت. سهم عمده وی در دانش جدید، اصرار وی در به کار بردن روش علمی در مطالعه فلسفه است. وی علت جهل و نادانی را چهار چیز می‌دانست: انکار به اسناد و مآخذ غیرمؤثق، پیروی کورکورانه از آداب و رسوم، تقلید کورکورانه از بالا دست و عادت به تبعیت از عامه جاهل و پنهان داشتن حماقت‌ها؛ با تظاهر به دانایی. بیکن بر این عقیده بود که برای به دست آوردن دانش و حکمت، دو راه وجود دارد: تجربه و عقل، و باید برای رسیدن به حقیقت، اندیشه‌های خود را بر پایه دانسته‌ها قرار داد. بیکن هم‌چنین یکی از بزرگ‌ترین دانشمندان قرون وسطی به شمار می‌رود که به شدت، روش‌های فلسفی عهد خود را مورد انتقاد قرار داده است. راجر بیکن سرانجام در 25 سپتامبر 1294 م در هشتاد سالگی درگذشت.

کشف اقیانوس، کتب توسط دریانوردان اسپانیایی (1513 م) کشف اقیانوس آرام یا کبیر در ابتدا در 25 سپتامبر 1513 م توسط واسکو بالبوآ دریانورد اسپانیایی کشف شد ولی این کشف تنها در سواحل پاناما و غرب این اقیانوس صورت گرفت. هرچند قبل از وی مردمانی از چین و ژاپن و دیگران در پهنه‌های وسیعی از اقیانوس آرام دریانوردی کرده بودند ولی شناسایی بعدی آن در سال 1513 م روی داد. پس از چندی فردینان ماژلان دیگر دریانورد مشهور آن زمان، به هنگام دیدار از این اقیانوس، آن را آرام و بدون توفان‌ها؛ شدید دید، از این

رو آن را اقیانوس آرام نامید. اقیانوس آرام مساحتي در حدود يك‏صد و هشتاد ميليون كيلومتر مربع دارد كه از سطح
كليۀ خشكي‏هاي زمين بيشتري است. اين اقیانوس داراي عرضي در حدود يازده هزار كيلومتر و طولي برابر با هفده
هزار و هفت‏صد كيلومتر مي‏باشد. عمق متوسط اقیانوس كبير در حدود چهار هزار متر و عميق‏ترين
نقطه آن (گودال ماريانا) در حدود يازده هزار متر است.